

Összegezve a leírtakat elmondható, a lexikográfiai kiadványok családja újabb gyöngyszemmel gyarapodott, amelyet minden nyelvtanárnak és diáknak, tolmácsnak és fordítónak, de a mai orosz nyelv íránt érdeklődőknek és a vele kapcsolatban állóknak is szíves figyelmébe ajánlok. A szerzők felé sokak köszönetét tolmácsolva egyben arra is biztatom őket, hogy munkájukat folytatva készítsék el a szótár párját, a magyar-orosz nyelvi kalauzt, illetve, hogy további gyűjtőmunkájuk eredményét újabb, bővített kiadásban vagy kötetben a későbbiekben is osszák meg velünk.

Jankovics Mária

Győri Anna és Martínez Ágnes

Gyakorlókönyv a spanyol írásbeli nyelvvizsgákhoz

Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest, 2001, 128 p.

Gyakorlókönyv a spanyol szóbeli nyelvvizsgákhoz

Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest, 2002, 88 p.

A Nemzeti Tankönyvkiadó *Nyelvvizsgáló-zunk!* sorozatában jelent meg Győri Anna és Martínez Ágnes két könyve, melynek célja, hogy bemutassa az érdeklődőknek a különböző típusú és szintű nyelvvizsgákat. Nem az a szerzők célja tehát, hogy az ezekhez a vizsgákhoz szükséges tananyagot megtanítsa, hanem elsősorban azoknak szól, akik úgy érzik, elérték már az adott nyelvi szinteket, és szeretnék lemérni tudásukat, szeretnék megtudni, mi is vár rájuk a választott nyelvvizsgán.

2001 második felétől lehet kapni a *Gyakorlókönyv a spanyol írásbeli nyelvvizsgákhoz* című, kötetet, 2002 első felében pedig megjelent a folytatása a *Gyakorlókönyv a spanyol szóbeli nyelvvizsgákhoz*, melyet egy hamarosan megjelenő hanganyag is ki-

egészít majd. Elsősorban ez utóbbi, de mindkét kötet több szempontból is hiánypótló, arányaiban nagyon jól felépített mű.

Nemcsak a köznyelvben „Rígó utcai-nak” titulált állami nyelvvizsgát, hanem a spanyol Cervantes Intézet által bonyolított, úgynevezett DELE vizsgát is bemutatják a kötetek. A nyelvvizsgálók számának megfelelően nagyobb hangsúlyt kapott a feladatok számában az előbb említett vizsgatípus. Ugyanez jellemző a felső- és középfokú feladatok megoszlására is.

A kötetek elején részletes leírást kapunk arról, hogy melyik vizsgán milyen feladatokkal találkozhatunk, a feladatok terjedelméről, a rájuk fordítható időről, az esetlegesen használható segédanyagról, a kapható pontszámokról és arról, hogy a pontokból hányat kell elérnünk ahhoz, hogy megkapjuk az óhajtott nyelvvizsga bizonyítványt.

Minden feladattípus bemutatása előtt szerepel egy *Jó tudni...* című rész, amely igazi jó tanácsokat, trükköket ad a vizsgázóknak ahhoz, hogy a vizsgaszituációban maximálisan tudjanak teljesíteni. A fent említett két rész sokaknak „megspórolja” a vizsgázásnak azt a fázisát, amit sokan arra szánnak, hogy megismerjék magát a vizsgát. Tehát elsősorban azoknak a „próbajellegű” vizsgázását, akiknek nem a nyelvvizsga-bizonyítvány megszerzése a céljuk, hanem a vizsgarendszer, a feladatok, a légkör felderítése, s csak egy későbbi alkalommal vágnak neki a bizonyítvány megszerzésének.

A feladatok változatosak, hűen tükrözik a vizsgák várható szintjét, mindegyikhez precízen kidolgozott megoldó kulcsot is találunk a könyvben, amely lehetővé teszi az otthoni, önálló tanulást, felkészülést.

A különböző típusú feladatoknál (szövegértés, fordítás, hiányos szövegek kiegészítése, tömörítés) a szövegválasztás nagyon jó: aktuális, változatos témájú, eredeti szövegeket találhatunk bennük. A szövegek felhasználási lehetőségei jóval szélesebbek az egyszerű vizsgára való felkészülésnél. Tapasztalatom szerint nyelvórákon is jól

használhatók mind az egyes témakörök feldolgozásánál a szókincs bővítésére, mind pedig társalgási órákon vitaindító szöveggé.

A fogalmazási feladatoknál kiemelném, hogy jó ötleteket adnak – akár gyakorló kollegáknak is – változatos témákkal, az egyes témákhoz adott vázlatpontjaikkal; a mintamegoldások is nagyon jól használhatóak a felkészülés során, példának említeném a levélírási feladatokat, melyek megismertetik a különböző stílusú (magán és hivatalos) levelek magyartól eltérő formáját, gyakoribb fordulatait.

A szóbeli kötet legnagyobb erénye, hogy a társalgási témakörökhöz részletes kérdéssorokat ad – amivel eddig még nem találkozhattunk egyetlen hasonló kiadványban sem. Méltán lehetnek büszkéek rá a szerzők. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy a klasszikus témakörök mindegyikéhez 20–22 konkrét kérdés szerepel, tehát a vizsgázó a készülés során minden kérdésre válaszolva teljes egészében ki is dolgozhatja az adott témát.

A képekhez kérdéseket is kapunk, ami nagy segítség arra az esetre, ha valaki nem igazán tudja, mit kezdjen ebben a helyzetben. A kérdések módszertanilag is megfelelőek, valóban megtanulható velük a vizsgafeladat. Fontosnak tartom kiemelni, hogy a DELE-vizsga situációs feladatához adott rajzok jól érthetőek. Olyan típusú feladat ez (történet elmesélése rajzok alapján), amelyhez más, Magyarországon kiadott könyvben nem nagyon kaphatunk segítséget.

A situációs feladatokhoz írt mintaszituációk nagyon jók, aktuális témákat, helyzeteket dolgoznak fel.

A hallás utáni értés szövegválasztása is megfelel az eddig megismert színvonalnak, a hozzá készült kazettán anyanyelviek beszélnek.

Bátran állíthatom, hogy aki „végigküzd” magát ezen a két kötetten, az úgy indulhat el nyelvvizsgázni, hogy ott már nem érheti meglepetés.

Bátka Piroska

Rudolf és Ursula Hoberg

Német nyelvtan

DUDEN · Akadémiai Kiadó:
Budapest, 2002. 434 p.

Meglehetősen szokatlan vállalkozással van dolgunk: egy német nyelven írt nyelvtan magyar nyelvű fordításával, pontosabban adaptációjával. A magyar kiadás alkotói által „Duden-Akadémiai”-ként emlegetett kötet ugyanis a *Der kleine DUDEN* 1997-ben megjelent második, átdolgozott kiadásának a magyar anyanyelvű célközönség számára adaptált változata. A magyar nyelvű kiadás már a hatodik a különböző nyelveken megjelent adaptációk sorában, és még jó néhány országban vannak további előkészületben.

A projektumot magyar részről a Veszprémi Egyetem Német Nyelv és Irodalom Tanszéke, német részről a Darmstadti Egyetem jegyzi, mely utóbbinak germanisztikai intézeténél a két szerző egyike, Rudolf Hoberg, a német nyelvészet professzora. A „Duden-Akadémiai” magyar szerkesztője Földes Csaba, szakmai lektora Uzonyi Pál volt. A tudományos megbízhatóság és igényesség szempontjából a fent felsoroltak személye és persze a Duden név egyértelműen szavatolja a tudományos hitelességet, de a gyakorló nyelvtanár szempontjait figyelembe véve is üdvözlendő esemény a könyv megjelenése. Mind a haladó csoportok közép- és felsőfokú nyelvvizsgára vagy érettségire készülő diákjai, mind a némettanárok számára jól használható, alapvető tudnivalókat és nyelvi finomságokat egyaránt tartalmazó kézikönyv a „Duden-Akadémiai”.

Érdekes azonban egyévtében is végigolvasni: kimondottan élvezetes olvasmány, egyrészt a nagyívű koncepció, az összefüggésekre koncentráló megközelítés miatt, másrészt, mert sok-sok érdekességet tudhat meg belőle az önművelésre hajlamos vagy egyszerűen kíváncsi olvasó. (Például, hogy mi köze a „Vater unser”-nek a „Henkell